X893
J543

X893 J543

Columbia College
in the City of New York.
Library.

Temple Emanuel
Library of
Hebrew and Rabbinical
Literature.

A. S. Halkin, 1931

JUL 30 1907
5 E. 35

אחד יחיד ומיוחד אל נורא לבד לבב אשר יואל
אף טוב אלהים לישראל בלנים ·

בורך כל חרש חרשו, אם כתבו פרעושו, רי
סוד זה ואיתו בלנים

יהודי נולדי עבדי בינה, לא בראיה לאל כל הרונה
דרכו רושמת אל אהונה בלנים ·

גוף אין לו נברא כלם ובשר, ואלי אלם לא נמסר,
אהונה שבעים שנים עשר בלנים ·

דת תורתו פקודות דברין חלמת הבבירא,
סוד עשה ולא אחרת בלנים ·

ויום שבת וברית מילה במצות עליה ניתנה
לשם ולהתבררה ולהבלה בלנים

רן המאונה דבל בנים לא נחלמו רק בעברים
בסוד הבינה לאנים, בלנים

קיני נעמן נא עוזבים, רחב שעריו פרואבים,
נרנסו בלה תושיה, בלנים ·

רודפי יושר דבונה, הם אסורים בסכנה
ואשה פושעה לא בלנים

חדון בכל שלמות רושלם, ברוך עוף כלם
ועתה ועד עולם בלנים ·

Tikkūn Ḥ^{a}ṣoth.

Jews-Ritual.

1

סדר תקון חצות

תקון רחל

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל:

ואח"כ יאמר

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו
את ציון: על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו:
כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו
לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר:
אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: תדבק לשוני
לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים
על ראש שמחתי: זכור ה' לבני אדום את יום
ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: בת
בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת
לנו: אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע:

מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את
היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים:
נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר
חסידיך לחיתו ארץ: שפכו דמם כמים סביבות
ירושלים ואין קובר: היינו חרפה לשכנינו לעג
וקלס לסביבותינו: עד מה ה' תאנף לנצח תבער
וקלס לסביבותינו: שפך חמתך אל הגוים אשר לא
ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל
את יעקב ואת נוהו השמו: אל תזכר לנו עונות
ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: עזרנו
אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר
על חטאתינו למען שמך: למה יאמרו הגוים איה
אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך
השפוך: תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך
הותר בני תמותה: והשב לשכנינו שבעתים אל

חיקם

157030

תקון חצות:

היכל הרחמים אשר תרחם ה': ואנחנו עמך וצאן
מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך:

זכור ה' מה היה לנו הביטה וראה את חרפתנו:
נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים:
יתומים היינו ואין אב אמותינו כאלמנות: מימינו
בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו: על צוארינו
נרדפנו יגענו ולא הונח לנו: מצרים נתנו יד אשור
לשבוע לחם: אבותינו חטאו ואינם ואנחנו עונותיהם
סבלנו: עבדים משלו בנו פורק אין מידם: בנפשנו
נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עורנו כתנור
נכמרו מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו בתולות
בערי יהודה: שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו:
בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו: זקנים משער
שבתו בחורים מנגינתם: שבת משוש לבנו נהפך לאבל
מחולנו: נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו:
על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו: על הר
ציון ששמם שועלים הלכו בו: אתה ה' לעולם תשב
כסאך לדור ודור: למה לנצח תשכחנו תעזבנו לאורך
ימים: השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: כי
אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד: השיבנו ה'
אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: =:

הבט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך: איה
קנאתך וגבורתך המון מעיך ורחמיך אלי
התאפקו: כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל
לא יכירנו אתה ה' אבינו גואלנו מעולם שמך: ועתה
ה' אבינו אתה אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה
ידך כלנו: למה תתענו ה' מדרכיך תקשיח
לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: =

למצער

תקון חצות

[illegible]

[illegible]

על [illegible] בית [illegible]
בכי התמיד עד חרבן מקדשנו [illegible]
[illegible]

בית המקדש שם אויב לשמה [illegible]
על זאת אבכה [illegible]

ספר התורה כי [illegible]
[illegible]

והמספד כן [illegible]
[illegible]
והמספד כן [illegible] :
[illegible]
והמספד כן [illegible] :
[illegible]
והמספד כן [illegible] :

תקון

תקון חצות

חזקו שרי ושרי אמונה לבורכם   שוב אלהים ואשיב את שבות
היך פיכן אשכון כבתחלה   והתפארת ציון וכו׳:
כי מציון תצא תורה ותפלה:
כי מציון תצא תורה ודבר ה׳ מירושלים: אמן
הקים הרחם ציון תבנה חומות ירושלים: =:

א׳

בורא על אלה · ושם בתוכה
היך מר תמרוק שנים ומרורה
ומלאו בניה · נשבת נתורה
רחל מרמרה בושקה אבכ׳:

ב׳

נשא נס נאה מקינה פינים
ונקרת נחורה · נס ונעם חוים
פיא רוחת תרלה תחרב פינים
משיח לבואו · אבכ׳ : =:

ג׳

יה עד עלבת אותם בכל פטורך
אכל פלואר ורחם פעורך ·
עבדו פשעים נס קץ נס חורף
משארת שעל אמיב׳ · אבכ׳ :

ד׳

לא יתן ליה אבר כשאהם
לשוף בבשות ולרון בבהם
לבא עם קולה לפוך פרלים
עם מושבה עבכ׳ אבכ׳ ·

ה׳

ועולים עליה שעבה פיא אונשה
זהם פעובלים ראות פם שלשה
אב בם ורות כי אין לפם בושה
נרול הפאורב · אבכ׳ : =:

נרש

תקון חצות

נדרש על זה אל שוכן במרומים
כבר נדרש על זה בשעורים
קבץ נדחים מפזרים בעמים
ונאמר הב״א אב״ : ה :

קינה לאומרה בין בחרבן ובכל עת להחריד יבולה ישראל ובניה
במקום זקוק אחר אבכה בלב נשבר

קום בעור לה נפשי עבלה —
רומם בלבי קול לאנה לנרנה
לה שנה עיני ובי אור נרה
ישן בקרבי על רגלנה שוררה
עלה עשרה ראש נכרה נכרה
ועלה ושלה רני לבירה נכרה
עלה ורעה בשלה בה נעבה
ועלה ודרה כלבה בערה
עלה ברוסה בי יסולה פעבה
ועלה בלי השען ואחור נגרה
עלה שרורה בבוקה קולרה
ועלה לרוצה כעניה סוערה
עלה אפה ... מקום לא שערה
ועלה והסרה כל ורתין לשערה
עלה ונבושי קם כרוב בשערה
ועלה ובן אחה ושברה נערה
עלה לבור נות נשאם סוררה
ועלה ואלהיה לשתא נמסרה
עלה ועוב שבעונה אחיה אוררה
ועלה ואיבה יקר מלור מלרה
נא רמא עא לה וקום מעוררה
על עא הגור ... עלוף שברה
נא אסוף עבדי עלוף נבורה
אל עם נאולה הנ״ ולהם אחרה

יכבר כבל אנוש וחכה יבלה
בין אויבה במשקט ורוח תגבלה
ולתי לתעובת אש ולהים נגלה
פירה לראש מינה ונשקה עלה
לבמון ולרום ים ותגרת רגלה
בה עם ילד יתלו ברום בתעלה
אשר יתן תסלו ובשמאל עולה
ובלב משוקה אבבקה תפלה
התה הפורה ופינה הפלה
חאור מני תלך אבפה בי שלה
לא פול ולא פרר ונפר אכלה
כלה תסולה ותרתיה שבלה
ורחש לשועלים אשר לא מלה
הגעם באבלה ופחולה גולה
בים לבי חות שאת לא יכלה
תתעברה ולבוש מאר בהשכל
שאפבה עשתי אם היא משכלה
נערה ופיכלה שבב אש אכלה
אף תתם לים עולה שורלה
רנה יה פאש עתשף בלין נעלה
רת חשבה זכות
שגב פעלה חרמא לב פחדלה
פרים יתנך כי עלפה בה בשלה
זכרה ילדות אבלבה אבלה
בבר ראה יקרף בי חוללה

אל

תקון חצות

על זאת בלה תבור ארוסה אסורה
ועל זאת כמשור הקשה וכשורה
על זאת תחנה על שתי הפרדה
ועל זאת לבנה בגן ושין הנאזרה
על זאת הישובה בבית של ברזל
ועל זאת חנה לב לבה עורה
על זאת בלכתך לחרה הי תהרה
ועל זאת כקלחות בבנך עשרה
על זאת אבי הרחמים התאורה
על זאת ברוב חסד שבין רצון קדש
ועל זאת השכינה בגלות ובגלה

ולהוציא כרום עשה שולף
השלם כסף חמורה בה ש
נעכה בה חרום נגועה
כמ״ה האלהינו שולם.
ולך בבאורה בך ני חסר
כי״ד לקים נפ׳ רמן מוען
בינה ורוב הרחמה ולאשה
אבה אשר אהיה היה מי
ה טוב השוב הסוף היא
אם נ״ה חכלוק לשה כו
על החבורה לנר עלפנ

ועל זאת השכינה ובו׳:

ואח״כ אומר זאת הקינה: ═══:

אריה בחנו בכיה — אלהים בתלונה — אוי
תושי בחור יתום — אות וכן עונו — אוי
נוהה נה נהיה — ונוה שכינה יה — אוי
הרן תאורה — כי תשכה חות — אוי
תמנת תשוקקה — הווה בהאמלי — אוי
עף לור הלהות — עף לור הליחות — אוי
חושן ואל היה — בה קומה תיה — אוי
שם ענון שות — עלרי בבנו תת — אוי
שרה בחור שביה — לרה בסול לביה — אוי
בין אויבים באות — הם השאו בת — אוי
ההמך הוליה — בתי ועמיה — אוי
השומנים קות — בה בקולו בות — אוי
לומה ונבהה — באה הקום רעיה — אוי
ובני זונות זות — שם שוקטים לת — אוי
כל האום נביה — ואם לוי נביה — אוי
כי אל משאות — ובאף נולות — אוי

ול

תקון חצות

[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תקון חצות

רלוף ששא. האין ששפ ל. שראל. חעשפ אצורה.
שש אורטנו. הל לז צנו. ונאלש אין החכאוצוף
פורס כהו. אוהנורו. ופשיטם על הנם עצוה
איך אחר כף. כחעט שכר. כל מצדפק על פאג:
כי נרגשו

לכור פזכור ל שם. ק. ר. פן 33 צראג. ה זמר שחוה
הואר כלא. נש רעשה לפ נאהוה איף צה צור ראג אוהוו
איך שמסרב. נס כי סרפ. פיא לשורו. צעל צהוה
פן אציפ. פוא הלופ ולשלף פיא צרשוה פאג:
כי נרגשו

ל החצשרפ לו כל זצרפ. פן חעשפ והלאתפ.
איך ינעל צפ חשום איצפ. כי להכול הסר אונפ.
לא לנשונפ. ולפרקונפ. ימוב צר אף וקצוררפ
איך יהחר צר. כי יאחר על צה פאל כי אן לפ אג
כי נרגשו

אם לא נען. לור פמון. צאכוה אצוה פראגונם.
כי הש שונס. שון לנקהש הפון שעל על פצגם
דהפ פהוה. שעל כי פצרנה. צגלל אצוה שף וקסונם
איך לא שאחר. הם לין נחר. צן לא יגא צמון אג:

נעפ נטשר. הפל שטשר. אצ לצבונפ וחשרה אל.
איף לא נצרף. איף שהרכרף אג לשרפים פוא חיפל
איטפ איפ. כר אורפ. אג הוה כי סף פאנראל
נור שהאא רף. על צה שרל. אג להוכם ושים צ. לאג
כי נרגשו

פפ יהל ל פור. שראל על אן צנה. לף פוים.
יפ שעל צגלל שהף הולל צן נו צולפ כה שצלפ.
לחיף היכו. פשצ נמקו. נהם שלש הם לעלים.
פפ פפ 3 הלבי הון צלף כי צנפ יאפ כר פאג:
כי נרגשו

תקון חצות

אל המספר נאה פעמי נדי התמדון. פורק עולין.
אמר נשי: הורה תשפ ותכות חמש לעם אביון,
נר לחשיך חסיר זרוק של שובה נא לציון,
הניא אב נורא: כי אין נאמרה בבטחון ושוב פתחה אב:

כי נעשה ונו

קינה לאומרה ביום ט"ב

א

גוזל עולל ינקו
מגזל מוזל ינקו
בבכי אוננים אף בשאוננים.
פעם הגיע שואה יחזה
לם כשנים

חורש שורש מורש
פכרה מארת מורש
וכאשר שבר בכל שבר
עולמם עד אין מרפא
בכל מונים

להם כורים הרים
כורים חורבם שרים
עיני כלות [illegible] כלות
לבם בלתי סרה אקרא
אל מעליונים

לחשו בבכי קינים
נגלה חבל קינים
ובאין אונים.
על כי יקפה
עלתי רוב שנים:

נברה ובני אבר
פשוק על כל עבר
בלתי שבר
נרמה נפשה נבהלה
נהרה נשבר רונים:

עם ינוללי עוולות
להם בלתי עוולות
ותנו כלות
לצור נורא
תמיד תמיד עליונים:

ואח"כ יאמר עורה בשני ובחמישי ובשאר
ימי השבוע יאמר בפי כליף שתריוגל

עורה נא תיקף רחם ולרעותה קרא נרונה,
ויאמר לשם נאולתה, שנה סוערה רוחה:
עורה נא תשוב דורש, ולפה נאמן ישע,
ויאמר לכלה עוונה, שנה סוערה בגרתה:

עורה

תקון חצות

עורה נא ידידך האל. ובנה ברחמים ישראל
ויאמר לעם כל השואל. ובא לציון גואל:

עורה נא חייך עליון ובנה ברחמים עיר ציון.
ויאמר לעם כל ואביון כי נחם ה' ציון: =

ככתוב כי נחם ה' ציון נחם כל חרבותיה וישם
מדברה כעדן וערבתה כגן ה' ששון
ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: =:=

(בשאר ימי השבוע)

בלילך שמור ושיתי — הנה זאת תורה הבן
אוי כי נגרש באולם ונגדם יסוד העולם ונפלו כבשים נקלה ובית אשר
לנו קודש אשר בנית לפוחת לעם זו קנית אמי כי לאור כתבין ובאוו
נתשע כל המוראה סוררו כל שעריה עד כי אחרו כל רואיה כנגע כאלו
פרשוב תרון אפך והתגף וזכור דברי נביאיך לבשר נא לעבדך
קול יהיה כבור הבית : =:

עד אנה בכיה בציון
הרוס עיר ציון.
אין בתשואות קול תקלש.
באין מוצרה לה קשרה.
גם בכו במרה שבטי יעקב.
כלי שורון נחו לאשם.
השכירו אבות לא שומע
וקול המור נשמע במרומים.
ויען קלש לבשו שקים
חשך השמש וירח קדר
שלה ראשון בכה במר נפש
הם בשמים שור במרומים
כבכות האותים נראה חלם
לאין בהם לבוא סרטן

ומספד בירושלים
ותבנה חומות ירוש
ובשמומותיה שר
מספד ובא השמים
ואף ציון יליל ורוע
ובנחה ובאו קצה
לבנו בנים ולא שמ
ורועה נארץ לא הט
ובא שמים גם הם שק
וכבבים אספו נגה
על כי כבשו לשבתי
כי נגל בואיה ערכ
כי לם אחים שמקו
כי נעלמו חמני לב
תה

מרום נבעת מקום צרה
עברנו בגולה וגם בגולים.
בבים מאתנים ובקש הרנים
עמרב ובא מרד נרעבה
עלן חים פורקן להושע כמצבן
כמו חנם על ראשינו.
קרבו קרבן ולא נתקבל
והתפוצות בשלו ולהן
שברונו שבת בלבנון וזבחים
הקנא לציון קינה גדולה
הרחם ציון כאשר אמרת
תהפך גאולה והרגיעה.

כי שאננות עלה לחוחים.
כי על הר בציון קרה מעונה
כי נכרתו לא רועה חרמים.
כי בחרב וברעב שמועה לנחב
כי אותם בקצת לא ניצא לנו.
ובזדון מלאך המות בה.
ולך מקום שעיר השאנים.
וחזו לנים פעלים עונים
שלי שבת כל לבם נוגים
והאיר ולבבי עם מאור נפשך.
והכונים כאשר לבבה
והשב בירושלים ברחמים רבים

ככתוב על ידי נביאך לכן כה אמר ה' שבתי
לירושלים ברחמים ביתי יבנה בה נאם ה' צבאות
וקו ינטה על ירושלים, ונאמר עוד קרא לאמר
עוד תפוצנה ערי מטוב ונחם ה' ציון ובחר
עוד בירושלים, ונאמר כי נחם ה' ציון נחם
כל חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן ה'
ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה:

ואומר התנערי וכשאומרו ישב שלשה
כשי שבי ירושלים יקום וכשאומר אחר
הקומו יקום מיד:

התנערי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחי
מוסרי צוארך שביה בת ציון כי נחם
ה' ציון נחם כל חרבותיה וישם מדברה כעדן
וערבתה כגן ה' ששון ושמחה ימצא בה תודה
וקול

תקון חצות

ויקום ויאמר: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה
כי בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה
ואת עפרה יחוננו: בונה ירושלים ה' נדחי ישראל
יכנס: על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים כל
היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את ה' אל
דמי לכם: ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים
את ירושלים תהלה בארץ: נשבע ה' בימינו
ובזרוע ~~קדשו~~ עזו אם אתן את דגנך עוד
מאכל לאויביך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר
יגעת בו: כי מאספיו יאכלוהו והללו את ה'
ומקבציו ישתוהו בחצרות קדשי: הטה ה' אזנך
ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו
מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים ה'
שמעה ה' סלחה ה' הקשיבה ועשה אל תאחר
למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:
השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם:

ואומר הוידוי אנחנו ואבותינו:
ואח"כ המזמורים אלו

לדוד מזמור לה' הארץ סימן — — — — כ"ד
כאיל תערוג על אפיקי מים סימן — — — — מ"ב
שפטני אלהים סימן — — — — — מ"ג
יענך ה' ביום צרה סימן — — — — — כ'
אלהים יחננו ויברכנו סימן — — — — ס"ז
אודה ה' בכל לבב סימן — — — — — קי"א
בבא אליו נתן הנביא סימן: — — — — נ"א
בשוב ה' את שיבת ציון סימן — — — — קכ"ו

תקון חצות

ואח״כ אומר זה

אלקינו ואלקי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו
טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון
רחמיך בגלל אבותינו שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה
וכונן בית מקדשך על מכונו והראנו בבנינו ושמחנו
בתקונו והשב שכינתך לתוכו והשב כהנים לעבודתם
ולוים לדוכנם לשירם ולזמרם והשב ישראל לנויהם
ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך, יהי רצון מלפניך
ה׳ אלקינו ואלקי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו
ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל
כבודו בימינו. א״מ אלקינו ואלקי אבותינו גלה כבוד
מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני
כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס
מירכתי ארץ, והביאנו ה׳ אלקינו לציון עירך ברנה
ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם, ושם נעשה
לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן –
ומוספין כהלכתן יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך ה׳ צורי וגואלי: כאיש אשר אמו תנחמנו
כן אנכי אנחמכם ובירושלים תנחמו :=:׃׃

= **תושלב״ע** = :

אודה ה׳ מאוד בפי ובתוך עמים אהללנו
ה׳ בטחוני בו ועל [illegible] יהיה עמו והיה [illegible]
רומו ישר לשני [illegible] חבר [illegible]
אודה ורב׳

לכשיוצא קום בתבות לפני יאמר זה

אלי מעמיד יחידה
שקולה אהבה ועוזה
זכור אבות ורב טובך
לרוממה זיווך הדת
טוב אלי ורחמיו רבים

בוא רך חרוו בטים
בנואף כור לעץ עבן
ואורך אלהב אקום
ובכות על דבר קדשך
טוב

גואלי שר נפרות בבל
זכור חב נפלת
ואיבה לא הקים צור
ונעל חולי פלר רקף
טוב

שוני נפרח עלי
אפפ לא לקים אש
חמון ורמון ומי שובם
מחוו אב ררבן חנון
טוב

לעת כואב אלקו עלם
בתורה פאחת בנים
בשוב לעם היה חלקי
ובוו זאת ואור יהם
טוב

מקור חיים בידך
פלוט כסא כבודך
קיחוס בסודך
ועשוב לי בחסדך
עזיך ועבדך

הישר בפירלך
ובשהשוע בבך
חבות לום ופודוק
ולרועתי בגאלך

לקים בא במרה
ונפשו מחבוו שבה
עלי יקרבף שכינ
ונעו פרין חסידך

ואורך קץ מלוה
הירל לו זכורה
לי את שבורהי
עלי בנף יחידך

האמן ופשיב בקו
אשר פיאו ובשע
בלו ולוו זמיר עש
באוני חסדך :

כא

כאז! השצון יטמשי
שעמם האלר בצחף
ארון אזן וחלואם
צרקם שואלם תרף

לך תסן ולור נורא
יתנוף לם חשזן יעילא
עום אורם צנים לרם
פלנקם צף נרם נקיא

מנה

אז! בשרו נהור ליוף
שרול יצה כבר׳ם זבי
מלם צבאות קהזי לאש
נות לבקף מקול כבזר

פהם נזכור מסקף
חלא נמשי סעבק
שחש. החנון מרוקף
בבן ·ש· ילרף

מנה

יקר פלר פיפ כזי
ישר אורת פקוף ורתי
יסול ארמון פלום לירף
ונר לול צרת תשם

ואור יתשנת פהרנוף
נפרצם פנל יתנוף
ונשא פרצם יכלתף
זרנה ׳נפיר צרלף

מנה

מנהלי ותנני הנם ננוף ושבק
נפושעם זבן אתהרף נושם עתי
אורה ושנצם נראה שונאי נצרשו כי אנם
לם עשררתי ונתרתני: ==:״:==

הנ״ש״ד״נו

ספר רפואות

מי שיש לו עצם בגרונו מביא מאותו המין ומניח לו על
קדקדו ויאמר כך. חד חד נחית בלע. בלע נחית
חד חד. ויאמרו ג' פעמים
לעצם של דג שיעמד לו בגרונו יאמר כך. נבלעת נבלעת
כמחט ננעלת כתריס שייעא שייעא: ואומ